

Nuorten menestystarina alkaa

Lynxin nuorisotoiminta lähti 1980-luvulla kunnolla vauhtiin, ja aiempaa määrätietoisemmän valmennuksen myötä menestystä alkoi tulla. Nuoret kahmivat SM-mitaleita niin kesällä kuin talvellakin, ja menestystä tuli myös nuorten suurviesteissä. Yleisen sarjan suunnistajien menestystä saatiin vielä odottaa.

Suunnistusliitto käynnisti **vuonna 1980** Oravapolku-toiminnan. Lynx ei kuitenkaan alkuun lämmennyt asialle, vaan järjestelmän rakennetta ja sisältöä enemmän johtokunta pohti sen mahdollisesti aiheuttamaa vaivaa. ”Toiveikkaan epäilevästi” suhtauduttiin kuitenkin ajatukseen saada järjestelmästä aiheutuvat lisätyöt jaetuksi uusille seuraan toistaiseksi kuulumattomille henkilöille. Ennen pitkää ääni kellossa kuitenkin muuttui, ja vuoden viimeinen ensisijaisesti lasten vanhemmille suunnattu Tiedoksi-lehti keskittyi esittelemään Oravapolku-toimintaa.

Vastauksena edellisten vuosien kartoitus-haasteisiin vuoden 1980 teemaksi otettiin kartta. Suunnitelma piti sisällään Hilan stereokartan syksyn kansallisiin, useita opetuskarttoja sekä koulutusta opetuskarttojen tekoon.

1980-luvulla Lynxin nuorten menestystarina alkaa ja:

- Mauno Koivisto valitaan presidentiksi
- Berliinin muuri murtuu
- Kesäaika otetaan käyttöön
- Matkapuhelimet ovat vielä harvinaisia, ensimmäiset kotitietokoneet tulevat
- Suomi on Euroviisujen viimeinen
- Matti Nykänen mäkihyppää 4 olympiakultaa
- Kari Sallinen suunnistaa MM-kultaa
- Oravapolku-toiminta alkaa
- Nuorten Jukolat alkavat
- Pikamatka (nyk. keskimatka) tulee SM-ohjelmaan

"Salainen"-merkinnällä varustettu suunnitelma päättyi varoitukseen: "Lynxiläisiä varoitetaan ankarasti suhtautumasta välinpitämättömästi karttahommiin. Jollemme saa aikaan karttoja omasta takaa tulevat muut ja tekevät niitä. Paine on jo ankara!"

Johtokunnan marraskuun kokouksen pöytäkirjasta voi päätellä näkemyseroja kartoitustoiminnan merkityksestä vallin-

Lynxiltä uusia karttoja

Ns. "Odottavan isän" tuntemukset hellittivät-lynxiläisillä kartantekijöillä 23.5, jolloin seura sai käsiinsä painotus- ja opetuskartat Veikkolan ja Linlon alueilta.

Lynd piti karttakurssin viime vuoden lopulla ja nimisi tämän vuoden teemaksi kartan. Tulosta syntyi pikatahtiin. Talvella tehtiin maastotöitä ajoitain jopa 25 asteen pakkasessa parta paksussa jäässä ja tumput käsissä.

Linlon kalliolla likaste- livat Juhani Eskelinen, Erkki Jokinen, Aarne Kokko, Kari Vierinen ja Veikko Pohjola. Kartoituksen kohteena oli Kirkkonummen kunnan ulkoilualue Hilan Linlossa. Kartan käyttöön ottaminen tapahtuu sunnuntaina 8.6 iltpäivällä pidettävässä suunnistuksen esittelytilaisuudessa.

Veikkolan kartta puolestaan on tehty kahden kartantekijän voimin. Kauko Taimi ja Veikko Pohjola tekivät tietokoneentarkkaa työtä ja niinpä tuloksena olikin mainio suunnistuksen opetusväline aivan koulujen ja asutuksen kupeesta. Viime keskiviikkokisojen yhteydessä suoritettiin uuden kartan "vihkäisestä", joissa Kirkkonummen kunnanjohtaja Kaj Gustafsson viiletti satapäisen suunnistajajoukon kärkeä pururadan takaisia maastoja. Kartta sai kovasti kiittävästä lausunnot selkeälukuisuutensa ja tarkkuutensa ansiosta.

Lynxin karttatuotanto jatkuu vilkkaana, sillä vielä kesäkuussa odotetaan seuraavan kartan syntymää. Silloin pitäisi valmistua elokuun alussa pidettävää kansallista kilpailua varten seuran ensimmäi-

nen stereopohjainen suunnistuskartta, jonka maastotyöt kestivät 2 1/2 vuotta. Lisäksi aloitetaan syksyyn mennessä 1-2 uuden opetuskartan tekeminen.

Opetuskartta on yleisnimitys kaikille sellaisille suppeahkolta alueelta oleville, melko suurimittakaavaisille kartoille, jotka on tehty pelkästään suunnistuksen opetusta ja harjoittelua varten. Tällaisten karttojen tarve on kova, sillä esim. Lynxin harjoituksissa käy joka viikko yli 150 suunnistuksen harrastajaa. Karttojen valmistusta rajoittaa paitsi taitoa vaativan maastotyön tekijöiden ja piirtäjien harvulukuisuus myöskin painokustannusten jatkuva kohoaminen. Kymppitonilla saa aikaan neljä opetuskarttaa, jos talkootyön osuutta jätetään huomiotta. Samalla summalla ilman talkootyön huomiota ottamista saadaan aikaan pieni suunnistuksen kilpailukartta.

Suunnistajat ovatkin viime aikoina yhä voimakkaammin pyrkineet tuomaan esille, että kartta on suunnistajalle sekä urheilupaikka että urheiluväline. Kuitenkin lajin harrastajat joutuvat tekemään nämä itse. Suunnistajat hellitä tasa-arvokeskustelussa mielestään hyvin perusteltua vaatimustaan tulla esim. määräraha-asi- oissa hyvitetyiksi sillä edulla, joka eräillä lajeilla on saadessaan urheilupaikkansa jaulkiselta valalta automaattisesti käyttöön. Kysymys on suurista summista, jotka sivuutaan kohtuuton keveys- ti. Tasa-arvokeskustelu tulee jatkumaan. Lynx esittelee suunnistusta Linlossa sunnuntaina 8.6 klo 12 alkaen.

Lynxiltä valitus urheilurahoista

— VUODEN 1980 urheilumäärärahojen jaosta seuroille on Kirkkonummella tehty valituksen suunnistusseura Lynx ry, joka katsoo, että urheilulautakunta ei ole jakanut 77 000 mk:n toiminta-avustussummaa liikuntalain mukaisesti. Lynx ry sai avustusta mainitulla päätöksellä 4 700 mk kun sen olisi omasta mielestään tullut saada ainakin 11 000 mk. Seura pyytää kunnanhallitusta kumoamaan urheilulautakunnan päätöksen ja saattamaan määrärahojen jaon uuteen käsitte- lyyn.

— LYNXIN valituksen ovat allekirjoittaneet puheenjohtaja Pentti Lahdenperä ja rahastonhoitaja Pentti Grönberg ja valituksessa todetaan, että suunnistus on kehittynyt viime vuosina eräiksi suurimmista urheilulajeista. Suunnistus on liikuntalain perustavoitteiden mukaisesti vetänyt liikunnan piiriin sarkoin joukoin tavallisia kansalaisia. Suunnistus on myös eräs niistä harvoista urheilu- ja liikuntalajeista, jota harrastetaan kaikissa ikäluokissa ja -ryhmissä. Tämä suunnistuksen liikunnallinen merkitys tulisi ottaa huomioon myös kunnanavustusta jaestessa.

— URHEILULAUTAKUN- NAN mielestä avustusrahojen jaossa on käytetty oikein harkintavaltaa ja niinpä lautakunta esittääkin valitusta hylättäväksi.

ASIA ON ESITETTY VAJAVAISENA.

LYNX KOROSTI KIRJELMÄS- SÄÄN NS VLEISSEUROJEN SAAMAAN "PIILOTOKEA" (KENTÄT, KAUKALOT JNE)

Keväällä 1980 Lynxin johtokunta katsoi kunnan urheilumäärärahojen jaon olevan uuden liikuntalain hengen ja kirjaimenkin vastaisesti suoritettu ja teki asiasta valituksen. Lynxin leikekirjan pitäjä kommentoi Kirkkonummen Sanomien (27.5.1980) uutisointia asiasta. Myös Länsi-Uusimaa (5.6.1980) käsitteli asiaa Lynxin uusista kartoista kertovassa uutisessaan.

neen: "Kartta-asiamies selvitti meneillään olevat karttatyöt. Kokous käytti melkoisesti aikaa selvittääkseen osalle kokousosanottajia kartanteon tarpeellisuutta."

1980 saatiin johtokuntaan ensimmäiset naisjäsenet: Aira Jokinen ja Leila Pohjola. Puheenjohtaja Lahdenperä oli lisännyt tarpeellisen tarkennuksen evästyksen naisjäsenien etsimiseksi: "— — kehotetaan tunnustelemaan nais- ja nuorisajaostoihin sopivia naisia Veikkolasta (tunnustelu = kysely)." Vuosikertomuksessa suureksi huolenaiheeksi mainitaan "naisten ja tyttöjen suunnistuksen lähes olematon osuus seuran toiminnassa".

Urheilupolitiikka herätti taas tunteita. SVUL:n Helsingin piirin suunnistusjaoston vuoden 1980 piirikilpailuohjelmaan oli listattu myös TUL:n Kansansuunnistus-tapahtumia. Piiri kehotti seuroja "informoimaan jäsenkuntaansa, jotta ne, jotka eivät halua lisätä TUL:n kuntotapahtumien

osanottajamääriä, osaavat hakeutua muihin rastinetsintöihin”. Lynx kehotti hakemaan luokkasuorituksia lähistön piirikilpailuista, Kansansuunnistukseen osallistumista ”Lynx ei kiellä eikä käske”.

Kymmenes toimintavuosi toi ensimmäiset Suomen mestarit

Vuosi 1981 oli Lynxin kymmenes täysi toimintavuosi. Seuran historian ensimmäinen Suomen mestaruus voitettiin 11–14-vuotiaiden poikien viestissä. Joukkueessa suunnistivat Jari Ilkka, Ilkka Sundberg ja Pekka Kääriäinen. Myös seuran ensimmäiset valioluokan merkkisuoritukset saavutettiin. Vuoden teemana oli seuraluokittelu, ja tavoitteena ollut valioluokka saavutettiin selvästi. Luokiteltujen suunnistajien määrä kasvoi uuteen ennätykseen (95), mutta miesten yleisen sarjan osalta tilanne oli vuosikertomuksen sanoin ”heikko ja naisten puolella erittäin heikko”.

Lynxin ensimmäiset Suomen mestarit Jari Ilkka, Ilkka Sundberg ja Pekka Kääriäinen. Hopeasijalla Piikkiön Karhu ja pronssilla Mikkelin Suunnistajat.

Ei olisi menestystä ilman junnuista huolehtivia äitejä: Jari ”Vippe” Vikbergin äiti Raili (vas.), Jari ”Ipe” Ilkan äiti Mirja, Ilkka ”Ile” Sundbergin äiti Liisa Ville kainalossaan ja Petri ”Petu” Savilahden äiti Marjatta.

Vuonna 1982 perustamisesta lähtien Lynxin puheenjohtajana toiminut Pentti Lahdenperä siirtyi johtokunnan ”rivijäseneksi”, ja puheenjohtajaksi tuli Jussi Kääriäinen. Myös pitkään ongelmana ollut sihteerikysymys ratkesi, kun Aira Jokinen otti pestin hoitaakseen. Lahdenperä oli puheenjohtajana toimiessaan hoitanut myös sihteerin tehtäviä, eikä aivan närkästyksettä, mitä kuvastaa reunahuomautus vuoden 1980 marraskuun pöytäkirjassa: ”Sihteerinä ei ole ollut 9 vuoteen.”

Suunnistusliiton 1982 käyttöön ottama lisenssijärjestelmä aiheutti alkuun hämmennystä. Seura päätti kuitenkin maksaa ”junnujen” lisenssimaksut, aikuiset saivat hoitaa maksun itse. Lisenssi oli edellytys kansallisiin kilpailuihin osallistumiseen.

Uutta puhtia valmennukseen

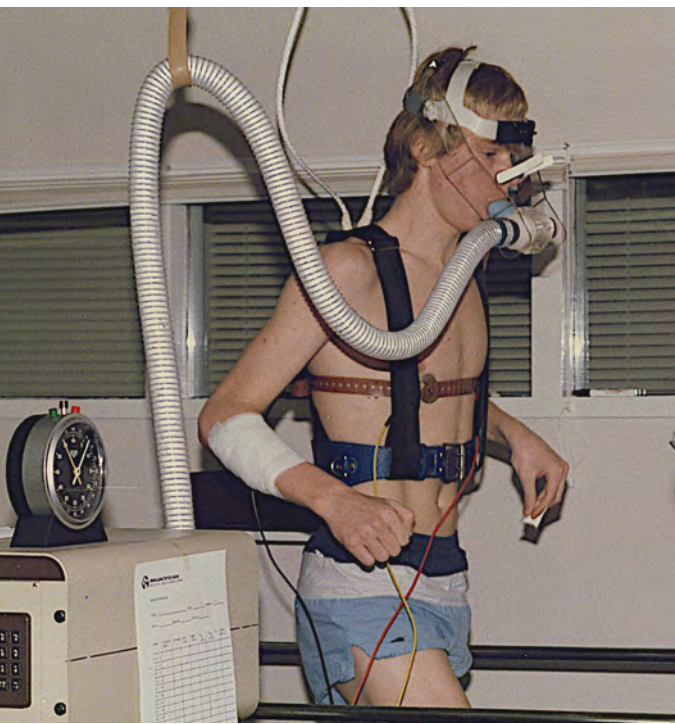
Varsinaisesta valmennuksesta johtokunnan pöytäkirjoissa oli 80-luvulle tultaessa ollut varsin vähän mainintoja. Toki suunnistusopetusta, erilaisia harjoittelutilaisuuksia ja valmentajakoulutusta oli järjestetty ja valmennustietoa jaettu yllin kyllin, mutta sana valmennus esiintyi merkinnöissä harvemmin. 10.4.1980 kokouksessaan johtokunta oli nostanut asian esille todeten ”alkavan olla tarvetta vanhimpien (14–15) junioreitten ohjattuun valmentamiseen”.

1982 valmennustoiminta saikin uutta puhtia, kun Eero Ilkka valmennuspäällikkönä otti perustetun valmennusvaliokunnan johdettavakseen, kokosi potentiaaliset junnut ympärilleen ja teki määrätietoiset suunnitelmat valmennuksen toteuttamiseksi. Eero Ilkka kertoo valmennusfilosofiastaan: ”Kiitos saapuu tietä, jonka vaivannäkö on raivannut. Piilevän kyvyn voi jalostaa taidoksi harjoittelemalla. Parempi luottaa taitoon, kuin onneen. Jos et tiedä, mihin olet menossa, voit päätyä johonkin muualle. Kiire ohjaa usein harhaan. Näillä mentiin. Suunnistushan on mitä suurimmassa määrin yksilölaji. Siinä menestymiseen tehdään pitkäjänteistä työtä fyysisesti, taidollisesti ja henkisesti. Kun siinä onnistuu, niin se palkitaan.”

1980-luvulla valmennus muuttui tavoitteellisemmaksi ja suunnitelmallisemmaksi. 1986 päätettiin hankkia kaksi uutta sykemittaria ja järjestää huippujunioreille mahdollisuus käydä mattotestissä. Kuvassa Jari Vikberg testattavana.

Lynxin kunniajäsen ja 1980-luvulla valmennuspäällikkönä toiminut Eero Ilkka vuoden 2012 Jukolan viestissä.

Eero Ilkka otti hoitaakseen myös Länsirastien koordinoinnin niistä aiemmin vastanneen Paa-vo Rönkön muutettua Rovaniemelle saakka. Lynxin järjestettävänä oli kahdeksan tapahtumaa, joissa kävi yhteensä runsaat 1 800 osallistujaa.

Vuoden 1983 teemaksi otettiin Toiminnan laadun nostaminen. Tavoitteina mainittiin mm. A-ryhmäläisten systemaattinen valmennus, harjoitusten laadun parantaminen, vähintään yksi SM-mitali, valioluokka seuraluokituksessa ja kaikkien aikojen paras sijoitus Jukolassa. Tammi-kuun seurainfossa puheenjohtaja päätti palstansa kannustukseen: ”Tehdään se mikä jaksetaan, mutta tehdään hyvin.” Vuosikertomuksen mukaan seuran toiminta lisääntyikin noin 30 %, harjoitustoiminta oli vilkasta, kilpailuihin osallistuminen runsasta ja menestys hyvä. Myös karttoja valmistui ja oli työn alla.

Eero Ilkka veti valmennustoimintaa ja Tapio Saranen, Paul Boström ja Pentti Grönberg Oravapolku-toimintaa. Lynxin toiminta erityisesti nuorten parissa noteerattiin laajemminkin, sillä Suunnistusliiton valmentajakerho valitsi Lynxin vuoden kasvattajaseuraksi.

Osan jäsenistöä toiminta olisi voinut olla laadukkaampaakin, koska viitisenkymmentä jäsentä jouduttiin poistamaan listoilta maksamattomien maksujen vuoksi. Myös varusteiden tilausjärjestelmä takkusi, kun jäsenet eivät reagoineet tiedotteiden ilmoituksiin ja määräaikoihin, vaan ”herätään aina vasta viime hetkellä tai myöhästyneenä”.

Ilkka Sundberg saavutti vuonna 1984 ensimmäisenä lynxiläisenä henkilökohtaisen Suomen mestaruuden.

Vuoden 1984 teema oli Koulutus ja valmennus. Toimintasuunnitelmassa muistutettiin tarjolla olevista monista koulutuksista seuratoiminnan eri lohkoilla, mutta myös: ”Teeman toteuttamiseksi ei kuitenkaan välttämättä tarvita kursseja; itseään voi kehittää lukemalla, kyselemällä ja muuten vain ajattelemalla.”

Pitkään valmisteilla ollut seuran sääntömuutos tuli käyttöön 1984, jolloin seura siirtyi kahden vuosikokouksen käytäntöön. Kevätkokouksessa mm. esitetään vahvistettavaksi edellisvuoden toimintaker- tomus sekä tilinpäätös ja syyskokouksessa mm. valitaan johtokun- nan jäsenet ja vahvistetaan seuraavan vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio jäsenmaksujen suuruus mukaan lukien.

S V U L
lähestyi 1984
alueen seuroja kir-
jeellä koskien nuorten
yhteisiä taitoharjoituksia
seurojen kesken. Lynx ei
vielä tuolloin nähnyt
tällaisesta yhteis-
työstä olevan
hyötyä.

Toimintavuonna saavutettiin Lynxin historian ensimmäiset henkilökohtaiset SM-mitalit, kun Kimmo Liljeström suunnisti päiväkilpailussa hopealle H14-sarjassa ja Simo Sukselainen yökisassa pronssille H16-sarjassa. Kauden kruunasi Ilkka Sundbergin pitkän matkan (nyk. erikois-pitkä) Suomen mestaruus H16-sarjassa. Viestistä tuli mestaruudet sekä H16- että H14-sarjasta.

Kansallisten kilpailujen järjestämisessä pidettiin välivuotta, mutta muita tapahtumia järjestettiin useita, muun muassa yhteistyössä Kirkkonummen kunnan kanssa Liikenneministeriön suunnistuskilpailut ja kuntotapahtuma. Valmennustoiminta piti sisällään muun muassa 39 harjoituskilpailua, viikottaiset kuntopiiriharjoitukset, yhteislenkkejä, yöharjoituksia ja testijuoksua. Lynx sai myös ensimmäiset urheilijansa, Harry Liljeströmin, Simo Sukselaisen, Ilkka Sundbergin ja Jari Vikbergin, Suunnistusliiton aluevalmennukseen. Tulevina vuosina Lynxin urheilijoita nähtiin runsain mitoin liiton valmennusryhmissä kovinta tasoa myöten. Koulutustoiminnasta maininnan ansaitsee SVUL:n seuraohjaajakoulutus, jonka suoritti kymmenen lynxiläistä.

Vuonna 1985 toiminta jatkui totutun vilkkaana. Niin monipuolisena ja vilkkaana, että toimintakertomus päättyy toteamukseen ”näyttää siltä, että olemme jo lähellä sitä, mikä nykyisillä voimavaroilla on mahdollista saavuttaa”. Vuoden viimeisessä Tiedoksi-lehdessä puheenjohtaja Kääriäinen arveli piirissä vähän muristavan, kun Lynx ei osallistu:

”– – mutta olemmehan toki hoitaneet osuutemme pm-kisojen järjestelijöinä, nuorten sarjakilpailun junailimme niinkuin piiri toivoi ja kilpailumenestyksemme on varmasti kirkastanut piirin kuvaa valtakunnassa.” Menestystä tulikin: muun muassa SM-kilpailuista edellisvuoden tapaan 7 mitalia ja piirinmestaruuskisoista ennätyselliset 63 mitalia, joista 23 hiihto- ja latusuunnistuksessa.

Vuoteen 1985 mennessä taseen loppusumma oli kasvanut alkuvuosien vajaasta parista tuhannesta markasta lähes 102 000 markkaan. 1985 jäsenmaksut olivat aikuisilta 50 markkaa ja junioreilta 10 markkaa. Kannattajajäsenmaksu oli 500 markkaa.

Vuonna 1984 alkanut kanssakäyminen Göteborg IFK:n kanssa jatkui 1985 kevätleirillä Göteborgissa. Kesäleiri puolestaan pidettiin Norjan Larvikissa, jossa tavattiin myös Kirkkonummen kummikunnan Raeling OK:n suunnistajia.

Lynxiläiset kouluttautuivat muun muassa ratamestarikurssilla, SVUL:n puheenjohtajakurssilla, SSL:n kilpailunjohtajakurssilla ja seuraohjaajakurssilla. Jäseniä seurassa oli vuoden lopussa 315, joista 87 luokiteltuja kilpailijoita.

Lynxin mestaruuskilpailut järjestettiin vuonna 1985

- hiihtosuunnistuksessa
- latusuunnistuksessa
- päiväsuunnistuksessa
- yösuunnistuksessa
- pitkillä matkoilla

Suomen nuoret saavuttivat viestipronssia vuoden 1986 PM-kilpailuissa Lynxin Jari Vikbergin (oik.) ankkuroimana. Muut osuudet suunnistivat Timo Karpinen (vas.), Arto Sahlman ja Matti Karvonen. (Kuva: Suunnistaja 14/1986)

Kansallista ja kansainvälistä menestystä

1986 oli seuran 15. toimintavuosi. Kilpailumenestys parani entisestään, huippuna Jari Vikbergin PM-viestipronssi. Vikberg oli Lynxin ensimmäinen kansainvälisiin edustustehtäviin valittu urheilija. SM-kilpailuista saavutettiin 8 mitalia, valtakunnallisesti SM-pisteissä heltisi 4. sija ja luokittelupisteissä pysyttiin selvästi valioluokassa. Jukolan viestissä Lynx sijoittui ensimmäisen kerran sadan joukkoon (87./992), ja ensimmäisen kerran järjestetyssä Nuorten Jukolassa ykkösjoukkueen sijoitus oli 3. Smålandskavlenista H16-sarjan poikien joukkue nappasi voiton.

Kun seuran muukin toiminta pyöri suunniteltuun malliin, joutui puheenjohtaja Kääriäinen toteamaan arvionsa olleen ”perusteellisesti pielessä”, olettaessaan, että edellisen vuoden saavutukset olisivat olleet ”lähellä seuran suorituskyvyn ylärajaa”.

Kaikkien aikojen ensimmäinen Nuorten Jukola suunnistettiin 1986 Salpausselällä keskuspaikkana Lahden hiihtostadion. Lynx sijoittui heti hienosti sijalle 3, ja kaksojoukkuekin sijalle 16. Kuvassa viestin aloittajat Monica Boström ja Heidi Liljeström.

1980-luvulla maastokokemusta haettiin myös Keski-Euroopasta. Kuvassa tunnelmia harjoitteluleiriltä Unkarissa. Matkallelähtijöiden ohjeistus kuvastaa aikaa: "Vanhaa kohtalaisen hyväkuntoista suunnistuskamaa samoin kuin kohtuukuntoisia suksia, joista raaskit luopua, kannattaa ottaa mukaan. Niille on Unkarissa tarvitsijoita."

Vuonna 1987 puheenjohtajaksi tuli Lars-Christer Packalén. Toimintasuunitelman mukaan seuran taloudellinen ja toiminnallinen tila oli hyvä. Edelleen ensiarvoisen tärkeänä pidettiin juniorityötä – myös yhteiskunnallisesta näkökulmasta: "Seuran tuleekin tulevina vuosina pitää erityistä huolta suunnistuksen parissa jo olevien kehityksestä samalla, kun yritetään hankkia mahdollisimman monia uusia nuoria lajin piiriin. Tätä ei ole ymmärrettävä yksinomaan itsekkäänä, seuran toimintaa pönkittävänä toimintana, vaan myös kansakunnan hyväksi tehtynä talkootyönä".

Valmennusta pyrittiin edelleen tehostamaan, kun osa seuran juniorikasvateista oli siirtynyt tai siirtymässä yleiseen sarjaan. Valmennusvastaava Eero Ilkka pyysi Jukka Saramäkeä ottamaan vetovastuun valmennuksesta. Saramäki kertoo: "Muutin Kirkkonummelle 1981. Jo tuolloin sain nähdä Lynxin aktiivisuuden, kun silloinen oppilaani ja nykyinen seuran puheenjohtaja Petri Savilahti ja muut nuoret pojat harjoittelivat ja kisailivat ahkerasti Eero Ilkan johdolla. Pari vuotta myöhemmin myös mm. sittemmin puheenjohtajana toiminut Sami Kivilaakso tuli oppilaakseni. 1987 Eero Ilkka pyysi minua seuraajakseen. Itse suunnistin tuohon saakka Olavin Rastissa, koska Lynxissä ei ollut viesteihin yleisen sarjan suunnistajia. Ryhdyin siis vetämään nuorten sarjan suunnistajia." Valmennusosaamiseen myös panostettiin: uusia B-tason valmentajia seuraan saatiin kaksi ja C-tason valmentajia seitsemän. Saramäen keväällä vetämään valmennusaiheeseen tilaisuuteen osallistui noin 60 lynxiläistä.

Vuosi oli jälleen menestyksenkäs. SM-pisteissä seura oli sijalla 8, SM-mitaleita saatiin 6 ja Nuorten Jukolassa parannettiin edellisvuoden sijoitusta pykälällä toiseksi. Kimmo Liljeström ja Jari Vikberg edustivat Suomea nuorten maajoukkueessa.

Lynxin ensimmäisen Nuorten tiomilan voiton saavuttaneessa joukkueessa suunnistivat Mikael Boström, Jonas Henrikssen, Max Packalén, Kim Hurtta, Janne Kivilaakso, Jimmy Norrman, Janne Aumo, Janne Wikström, Jussi Aumo ja Kimmo Liljeström. Alemman kuvan huoltojoukkoja taisi jännittää suunnistajiakin enemmän.

Vuoden 1988 kohokohta oli Nuorten Tiomila -viestin voitto. SM-mitaleita kertyi 7 ja pm-mitaleita ennätyselliset 112, joista 24 saatiin hiihto- ja 20 latusuunnistaen. Valtakunnallisessa SM-pistetaulukossa nousiin pari pykälää sijalle 6.

Menestyksestä huolimatta – tai paremminkin juuri siksi – valmennus- ja seuratoiminnan edelleen kehittämisen tarve tiedostettiin, mistä kertoo toimintasuunnitelman kirjaus: ”Osa junioreista, jotka ovat olleet nostamassa seuraa sen nykyiseen maineeseen (valtakunnallisesti kärkeurojen joukkoon) siirtyä yleiseen sarjaan. Siksi joudumme tulevaisuudessa

entistä voimakkaammin paneutumaan huipulle tähtävien suunnistajien harjoittelu-, leiri-, valmennus-, ja kilpailupuitteiden luomiseen. Eli seuratoimintaa kehitetään edelleen.”

Tavallisia kuntoilijoitakaan ei unohdettu. Kansallisten kilpailujen järjestämisestä pidettiin edellisvuoden tapaan taukoa, mutta lukuisia muita kilpailu- ja kuntosuunnistustapahtumia järjestettiin mukaan lukien 8 kertaa Länsirastit. Tapahtumista kirjattiin kaikkiaan runsaat 5400 suoritusta.

Lynxin pojat voittivat kolme kultaa SM-viesteissä

Kirkkonummen Sanomat
16.10.1989

Viestisuunnistuksen Suomen mestaruudet ratkottiin tänä vuonna Vammalassa 16. syyskuuta. Lynxin pojat tekivät historiaa voittamalla kaikki kolme juniorisarjaa. Mikään muu seura ei ole aikaisemmin yltänyt samaan saavutukseen.

SM-viestin järjestäjät onnistuivat järjestelyissään loistavasti. Radat ja maasto panivat koetukselle sekä kilpailijoiden kunnan että suunnistustaidot. Ratojen hajonnat eri osuuksilla purivat heti avausosuudesta lähtien ehkäisten tehokkaasti letkajuoksua.

Poikien kolmessa sarjassa, H16, H18 ja H20 käytiin jännittävä kilpailu, jossa Lynxin nuoret olivat hyvin mukana ensimmäisessä osuudesta lähtien. Jälleen kerran pojat osoittivat valttavan keskittymiskykyä ja viestivireensä tuloksena Suomen mestaruus kaikissa kolmessa sarjassa.

Näin mahtava ja ainutlaatuinen saavutus on osoitus ennen kaikkea Lynxin nuorten lahjakkuudesta, mutta myös osoitus seuran hyvästä toiminnasta ja yhteishengestä. Valmennukses-

H 15-16 KULTAJOUKKUE (alh vas) Mika Juntto, Janne Aumo ja Max Packalen. Keskellä H 17-18 kultajoukkue Tero Aaltonen, Janne Kivilaakso ja Jussi Aumo. Takana H 19-20 kultajoukkue Mikael Boström, Tom Nylund, Kimmo Liljeström.

set. Vasta 15-vuotias Terhi Hyttinen näytti kantapäitä isommille ja vei Suomen mestaruuden alle 18-vuotiaiden naisten sarjassa. Seurasiskot täydensivät Terhin menestystä. Heidi Liljeström oli 8. ja Monica Boström 10.

Yli 18-vuotiaiden sarjassa lynxiläisistä parhaiten menestyivät Simo Sükseläinen ja Mikael Boström ollen 300:n lähtijän joukossa 14. ja 18.

Ylipitkiltä matkoilta Lynxille 12 pm-mitalia

Helsingin piirin mestaruudet ylipitkien matkojen suunnistuksessa juostiin Inkoossa 24. Vuoden 1989 saalis oli nel-

SM-viestistä Lynx sai melkoisen jättipotin, kun nuoret voittivat kaikki kolme poikien sarjaa.

Liisa Sundberg sarjassa D40 ja Terhi Hyttinen sarjassa D16. Pronssia juoksivat Jonas Henriksen sarjassa H18. Mika

Poikien dominointia ja tyttöjen esiinmarssi

Toimintavuodesta 1989 tuli jälleen seuran siihen asti menestyksekkäin. 17 SM-mitalillaan Lynx nousi seurojen välisessä kilpailussa Suomen parhaaksi. SM-viestissä pojat dominoivat voittamalla kaikki kolme poikien sarjaa. Nuorten Tiomilan voitto uusittiin, ja Nuorten Jukolassa Lynxillä oli kolme joukkuetta 25 parhaan joukossa, sijoilla 3, 13 ja 25.

Tero Aaltonen aloitti ja Jussi Aumo ankkuroi Nuorten tiomilan. Väliosuudet suunnistivat Jonas Henriksen, Kim Hurtta, Janne Wikström, Janne Aumo, Janne Kivilaakso, Mika Juntto, Jimmy Norrman ja Max Packalén.

**Turhaa vetkuttelua ,
TYTÖT !**

**ENSI VUONNA ON TYT-
TÖJEN TULTAVA REILUS-
TI JA ROHKEASTI KAIK-
KIIN PUUHIIN MUKAAN!
TEITÄ TARVITAAN!**

poissaoloselvitys VAADITAAN TYTÖILTÄ
ENSI VUONNA IKÄÄN
KATSOMATTA !

Lynxin perustamisjoukko ja perustamisympäristökin oli kovin miesvaltainen. Naisten ja tyttöjen saaminen seuran jäseniksi olikin ollut asialistalla 70-luvulta lähtien. Vuodeksi 1980 johtokuntaan saatiin ensimmäiset naisjäsenet. Vuoden 1980 Tiedoksi-lehdessä tyttöjä houkuteltiin mukaan seuran toimintaan varsin tiukkaan sävyyn.

Poikien menestykseen oli jo totuttu, mutta tyttöjen esiinmarssia oli saatu odottaa. Odotus palkittiin, sillä vuoden 1989 SM-kisoista Lynxin tytöt ottivat neljä henkilökohtaista SM-mitalia, joista kolme kultaisia. Edellisvuonna oli jo napattu pronssia D16-sarjan SM-viestistä. Hiihtosuunnistuksen PM-kilpailuissa Ruotsissa Monica Boström voitti hopeaa sarjassa D20.

Jukolan viestistä heltisi seuran historian ensimmäinen palkintosija, ja ensimmäistä kertaa järjestetyssä Halikko-viestissä Lynx sijoittui ykkösjoukkueellaan kolmanneksi ja oli seurakilpailun paras.

Lynxin tytöt kenttähaastattelussa Smålandskavlenissa 1988. Voittojoukkueessa yöosuuden suunnisti Terhi Hyttinen ja päiväosuudet Heidi Liljeström ja Monica Boström. Taustalla myhäilee valmentaja-huoltaja Jukka Saramäki.

Monica Boströmille kultaa ja Heidi Liljeströmille pronssia D16-sarjan normaalimatkan SM-kisoista.

Kirkkonummen Sanomat 13.7.1979

VOIMALLA SEITSEMÄN salskean miehen iski Lynx Jukolan viestissä niin, että tanner tömisi ja korpi ryskyi. 24. sija maailman suurimmassa suunnistusviestissä vetää suuta messingille. Joukkue oikealta edestä: joukkueen nestori ja ikämies Jukka Saramäki (35), Ilkka Sundberg (21), Mikael Boström (19), Kimmo Liljeström (19), Jari Vikberg (22), Simo Sukselainen (21) ja kuopus Jussi Aumo (18).

1980-luvun lopulle saakka kilpailumenestys oli suurelta osin nuorten varassa. Vuoteen 1989 mennessä nuoret olivat kuitenkin kasvaneet niin, että Lynx pääsi ensimmäistä kertaa palkintosijoille Jukolan viestissä ollen 24. – joukkueen ainoa kokeneempi tekijä oli valmentaja Jukka Saramäki.

Lynxin menestys noteerattiin myös huomionosoituksin. Seura sai Kansallis-Osake-Pankin 5000 markan nuorisourheilustipendin ja Monica Boström lisäksi henkilökohtaisen stipendin. Suunnistusliiton valmentajakerho osoitti Paul Boströmille valmentajatunnustuksen hänen ansioistaan Monican valmentajana, ja Kordelinin säätiö myönsi Lars-Christer Packalénille stipendin työstä nuorisourheilun hyväksi.

Lynxin yhteistyö Esbo IF:n ja OK77:n kanssa Länsirastien järjestämisessä jatkui läpi koko 1980-luvun. Länsirasti-vastaavina toimivat Pentti Grönberg vuoteen 1981, Eero Ilkka 1982–1986 ja Simo Sukselainen vuodesta 1987 alkaen. Tapahtumia järjestettiin vuosittain 7–10, ja niissä kirjattiin keskimäärin 1 779 suoritusta.

Erilaisia kilpailu- ja muita tapahtumia järjestettiin ahkerasti, ja suorituksia niistä kertyi lähes 6500. Seuran omia harjoituksia ja tapahtumia järjestettiin 115, ja niissä suorituksia kertyi 5900. Kuvassa oravapolkuleiriläisiä Solvallassa.

Smoolannin valloittajat vm. 1986: Kimmo Liljeström, Jonas Henriksen, Jussi Aumo ja Mikael Boström.

Smoolannin valloittajat

Vuodesta 1953 järjestetty Smålandskavlen oli alun perin tarkoitettu smoolantilaisille joukkueille, mutta 1950-luvun lopulla viesti aukesi myös muille. Osanottajia oli alkuun vain muutamia kymmeniä, mutta pikkuhiljaa viestin suosio kasvoi. Enimmillään osanottajia oli eri sarjoissa yhteensä lähes 4200 vuonna 1987. Viestin arvostusta osoittaa mm. seurojen osallistuminen kilpailuun huippukokoonpanoillaan. Miesten pääsarjassa on aina ollut viisi osuutta, joista kaksi yöosuuksia. Muissa sarjoissa ja sarjajaoissa on ollut vaihtelua. 2010-luvulla viestin suosio alkoi hiipua osanottajamäärillä mitattuna. Vuonna 2020 viestiä ei voitu järjestää koronapandemian vuoksi. Vuoden 2021 viesti jäi ainakin toistaiseksi viimeiseksi, vuodelle 2022 ei enää löytynyt järjestäjää.

Lynxin nuoret ovat valloittaneet Smoolannin useaan otteeseen. Pojille voittoja on kertynyt neljä ja tytöille kaksi. Lisäksi saavutettiin muita "mitalisijoja". Miesten sarjassa Lynx kolkutteli 90-luvulla kymppikärkeä, mutta jäi niukasti ulkopuolelle, parhaat sijoitukset 12. ja 13. vuosilta 1992 ja 1999. Naiset sijoituivat 90- ja 2000-luvuilla usein kymppikärkeen, parhaimmillaan sijalle 5. vuosina 1993 ja 1995.

<https://www.svenskorientering.se/Distrikt/smalsandsorienteringsforbund/smalsandskavlen/Arkiv/>

Smoolannin valloittajajoukkueiden kokoonpanot:

Pojat

- 1986 Mikael Boström, Jussi Aumo, Jonas Henriksen, Kimmo Liljeström
- 1992 Harri Poutiainen, Antti Suvinen, Ville Sundberg, Toni Louhisola
- 2000 Alekski Leskinen, Markus Saramäki, Pentti Iso-Markku, Märten Boström
- 2003 Juuso Kujanpää, Lauri Kleemola, Niklas Saramäki, Juuso Metsälä

Tytöt

- 1988 ja 1989 Terhi Hyttinen, Heidi Liljeström, Monica Boström

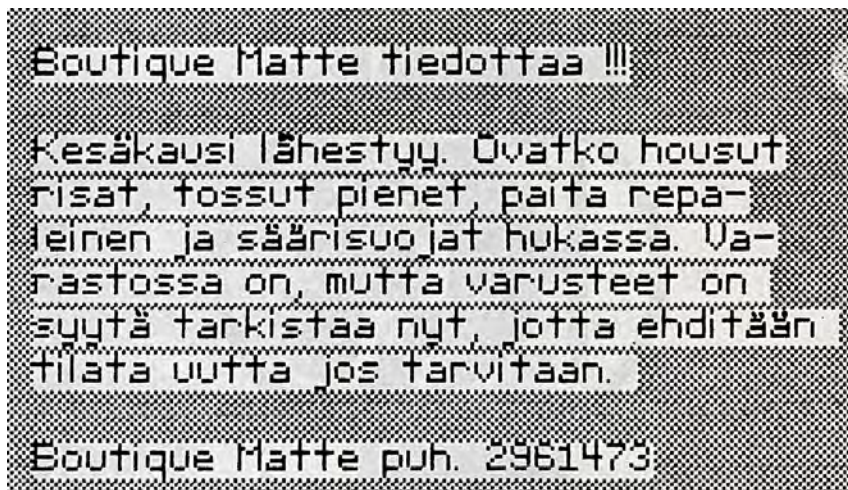
Heidi Liljeström, Monica Boström ja Terhi Hyttinen vuoden 1989 Smålandskavlenin voittajina – voitto oli toinen peräkkäinen.

Paperinkeruu puhuttaa

Jätepaperin keruu puhutti pitkin vuosikymmentä. Kontin täyttötalkoisiin oli yhä vaikeampi saada väkeä, ja talkoisiin osallistuivat pitkälti samat harvat henkilöt, jotka suurimman osan paperista keräsivätkin. Keräyksen lopettamistakin ehdotettiin, mutta keräyksellä saatavien tulojen katsottiin kuitenkin olevan sitä luokkaa, ”ettei niitä voida heittää hukkaan”. Esimerkiksi vuonna 1982 seuran jäsenet keräsivät muun seuratoiminnan ohella jätepaperia noin 100 tonnia. Toiminnan tuotto oli noin 15 % seuran vuosibudjetista. Tuloja ajateltiin saatavan myös huvitilaisuuksia järjestämällä. 1983 järjestetyt kevätbileet tuottivatkin sen verran, että saivat jatkoa syysbileiden merkeissä. Varoja kerättiin myös muun muassa latu-uria raivaamalla.

Karttoja valmistuu haasteista huolimatta

1980-luvulla kartoitustyö jatkui tiiviinä, vaikka kartoituksen merkityksestä ja tarpeellisuudesta ei seurassa kaikilta osin ollut yhteistä näkemystä, vaan asiaa jouduttiin johtokunnassa puimaan. Seuran kartta-asiamies eli puheenjohtaja Lahdenperä esitti ”pitkällisen harkinnan jälkeen” seuralle laskun koskien oman auton käytöstä aiheutuneiden kulujen osittaista korvaamista: kahdeksan vuoden aikana kilometrejä oli kertynyt runsaat 20 000. Johtokunnan pöytäkirjamerkintä on varsin lakoninen: ”Perusteellisista selvityksistä huolimatta ei kokous tuntenut kiinnostusta päätöksen tekoon asiassa, vaan se jätettiin sillensä.” Seuraavassa johtokunnan kokouksessa lasku kuitenkin hyväksyttiin maksettavaksi.

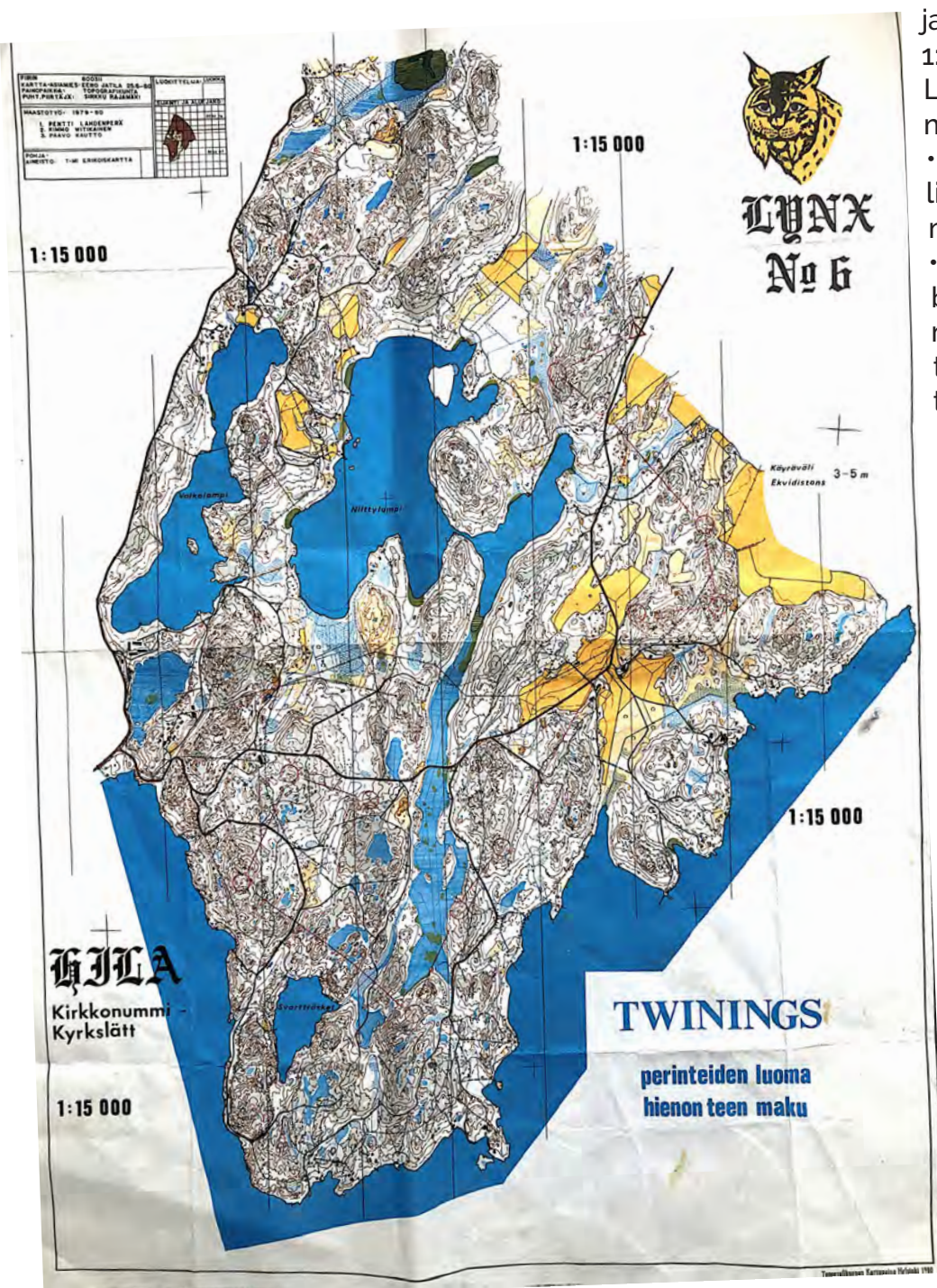

Urheiluseuran toimintaan liittyy monenlaista tekemistä. Yksi niistä on edustusasuista ja muista varusteista huolehtiminen. 1980-luvulla varustevarasto majaili muun muassa Mats Malmströmin ja Aarne Kokon varastoissa.

Poimintoja kartoitustoiminnasta:

- 1980 Seuran ensimmäinen stereopohjainen kartta (Hila) valmistui. Linlon ja Veikkolan harjoituskartat valmistuivat. Kantvikin opetuskartan maastotyö valmistui ja Bron opetuskartan maastotyö saatiin alkuun.
- 1981 valmistui harjoituskartta Veikkolasta Ahvenlammen ympäristöstä. Tekeillä oli harjoituskartta Bron länsipuolelta. Strömsbyn kartan maastotoista valmistui noin 80 %. Långvik-Väransby-kartan korjaustyöt jatkuivat.
- 1982 Hila-Strömsby kilpailukartta valmistui. Ns. Porkkala-hanke käynnistyi. Bro-Kolsarbyn opetuskartan maastotyö valmistui. Bro-Lillträsk-alueen maastotyö oli käynnissä.
- 1983 Bro-Kolsarby opetuskartta 1:6000 valmistui. Bro-Lillträsk-alueen maastotyö jatkui. Kilpailukartoista tehtiin Porkkala-hankkeen alueiden ilmakuvaus ja noin puolet Jorvas-Långvik II maastotyöstä.
- 1984 Jorvas-Långvik I kilpailukartta "valmistui", mutta koepainos osoitti maastotyön puutteelliseksi ja täydennys tehtiin seuran omana talkootyönä.

- 1985 Jorvas-Långvik I ja Ristikallio (Bro-Lillträsk) 1:15 000 kartta valmistuvat. Lemetti-Viinakallio-kartan maastotyöt aloitettiin.
- 1986 Lemetti-Viinakallion 1:10 000 harjoituskartan maastotyöt jatkuivat.
- 1987 Långvik-Väransby-kartan maastotyö valmistui. Masalan koulukartan täydennys valmistui. Lemetin maastotyötä jatkettiin. Rilaxin maastotyö valmistui, mutta oli vielä puhtaaksi piirtämättä.
- 1988 valmistui Masalan harjoitus- ja opetuskartta 1:5000 ja Veikkolan harjoituskartta 1:15 000.
- 1989 Valmistui Rilaxin kartta 1:15 000. Painovirheen takia seura sai 3000 kpl ilmaista karttaa. Evitskogin kartan maastotyö aloitettiin ja Väransbyn maastotyöt saatettiin loppuun.

Hilan karttalehti oli Lynxin ensimmäinen stereopohjainen kartta.

Toimittajalta

Tiedoksi-lehden tähänastista teknistä tasoa on pidettävä ala-arvoisena, jos sitä arvostellaan ottamalla huomioon, että tänä päivänä on käytettävissä monia seuralehden toimittamista helpottavia apuvälineitä, joilla suhteellisen helposti ja halvalla voidaan tuottaa selkeälukuista ja silmälle miellyttävää tekstiä ja kuvitustakin. Olen tämän vuoksi tarjoutunut vastaamaan - kokeilumielellä - tämän vuoden Tiedoksi-lehden toimittamisesta käyttämällä hyväksi Apple Macintosh tietokonetta. Kaikenlainen palaute, joka koskee lehden ulkoasua, on tervetullutta.

Koska lehden ilmestymispäivät ovat ennalta lukkoonlyödyt, tulee kuhunkin numeroon aiotun aineiston olla minulla 3 viikkoa ennen ilmestymispäivää. Mikäli aineistoa tulee tämän jälkeen, on se edelleenkin tervetullutta, mutta en voi tällöin enää taata että lehti on ajoissa valmis. Lehteen aiotut kirjoitukset ja piirrookset saavat kaikin mokomin olla jopa teknisesti ala-arvoisia kunhan saan niistä selvää.

Veikko Pohjola infosi jäsenkuntaa Tiedoksi-lehden vuoden 1985 uudistuksista.

Tiedoksi tietokoneaikaan

1980-luvulla Lynxin virallisena tiedotuskanavana toimi 70-luvun tapaan jäsenruokakuniin tilattu Länsi-Uusimaa-lehti. Lisäksi seuran tekemisistä kertomiseen käytettiin Kirkkonummen Sanomia sekä Kirkkonummi Urheilee -lehteä. Kun Länsi-Uusimaa vuonna 1987 lopetti levikin Kirkkonummella, alettiin seuratapahtumista kertoa Kirkkonummen Sanomissa, joka meni ilmaisjakeluna kirkkonummelaisiin talouksiin ja tilattuna muualla asuville jäsenille, sekä Länsiväylässä.

Seuras-
sa oli vuosi-
kymmenen lopussa
396 jäsentä, joista luokiteltuja suunnistajia 125. Taiseen loppusumma oli runsaat 200 000 markkaa. 1989 jäsenmaksut olivat aikuisilta 50 markkaa ja junioreilta 10 markkaa. Kannattajajäsenmaksu oli 200 markkaa.

Omaa Tiedoksi-lehteä julkaistiin 2–4 kertaa vuodessa. Vuonna 1985 sen toimitus siirtyi tietokoneaikaan, kun Veikko Pohjola otti lehden toimitettavakseen. Keväisin julkaistiin Lynx-info-lehteä, joka jaettiin kaikkiin kirkkonummelaisiin ruokakuntiin ja yrityksiin. Lynx-info paitsi kertoi suunnistuksesta ja Lynxin toiminnasta oli myös varainhankintakeino, sillä siihen myytiin mainospaikkoja.

1980-luvun puheenjohtajat

- Pentti Lahdenperä –1981
- Jussi Kääriäinen 1982–86
- Lars-Christer Packalén 1987–